

Olv.: Kiv 16,2-4.12-15 – Ef 4,17.20-24– Jn 6,24-35

Az eukarisztikus beszéd

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

A kérdést már sokszor megfogalmaztuk, a választ ismerjük és mégis tele vagyunk bizonytalanságokkal. Újra meg újra megfogalmazzuk magunknak nyugtalanító gondolatainkat és úgy élünk, mintha nem lenne válaszunk. Pedig van! Van bátorságunk ahhoz, hogy föltegyük a kérdést: *Ki ad nekiünk Enni?* Ha igen, akkor olyan választ kapunk, amely kiragad bennünket nyugtalanító világunkból. A válasz maga Jézus Krisztus!

***Jézus mondja: a válasz Én vagyok!
Én, akit az Atya küldött hozzátok ebbe a világba!***

Testvérek!

Sajátos ez a világ, amelyben élünk. Mi emberek újra meg újra megfogalmazzuk a gondjainkat, bajainkat. Keressük az élet értelmét. Az egyház megadja a választ Istenre hivatkozva és mi keressük a kibúvókat. Az ember keresi a kibúvókat. Ebben a mai világban ezt fájdalmasan tapasztaljuk. Igyekeznek nevetségessé tenni az egyház válaszait. *Pedig nincs más válasz!*

Voltak a történelemnek olyan szakaszai, amikor az egyház olyan kérdésekre is válaszokat adott, amelyekre nem kellett volna. A nyugtalanság nem csökken, az emberek bizonytalansága nőn-nő. Másutt nincs válasz! Nem receptről van szó, válaszról!

***A válasz üdvözítő,
mert a válasz maga az Üdvözítő!***

Ebben a világban egzisztenciális feltételei vannak az életnek. Ebben a világban az embernek nap mint nap gondja, baja, problémája támad. Ebben a világban az ember nem találhatja meg az üdvösséget, *bár ebben a világban kezdődik az örök élet!* Mi a különbség az üdvösség és egzisztenciális igényeink kielégítése, napi gondjaink, bajaink orvoslása között? A kettőt nem lehet összemosni.

A bizonytalanság azért oly nagy, mert már ***szóba se jön az üdvösség.*** A hittankönyvek se foglalkoznak a régi kis katekizmus első kérdésével: “Mi végett vagyunk a világon?” Modern hittankönyveink vannak. Ilyen kérdéseket nem tesznek fel. Ilyen egyértelmű válaszokat még ott sem adnak. A mai világnak megfelelő válaszokat adnak még a hittankönyvekben is. Hogy szólt az az első kérdés? Mi végett vagyunk a világon? *Istent megismerjük, szeressük, neki szolgálunk és ez által üdvözülünk.*

Ki kérdez az üdvösség után ma?

A gondjainkról beszélünk. A megoldandó problémáink tömegével vagyunk tele. Jézus mondta: “Kerestek Engem, mert ettetek a kenyérből és jóllaktatok! Ne olyan eledel után fussatok, ami után újra megéheztek!” Az üdvösségünk érdekében tegyünk különbséget a

testi éhségünk csillapítása és a lelki éhségünk között, ami életünk értelméről szól, életünk értelme után áhítozik.

Ma az embereket épp úgy foglalkoztatja a kérdés, mint Jézus korában: - a honnan, a hova és a miért kérdése. - *Honnan jövünk, hová megyünk és miért élünk?* Fogadjuk el, hogy egyedül Isten ad választ ezekre a kérdésekre. Egyedül az egyház ad választ ezekre a kérdésekre Istenre hivatkozva. A válasz maga Jézus! A mindennapi gondjaink közepette ne feledkezzünk meg arról, hogy az élet lényegi kérdéseire csak Jézus ad választ. A válasz maga Jézus. Ebben a példabeszédben így szól:

Én vagyok az Élet Kenyere!

Ez utalás az éhezésre és a kielégítésre. *Az ember Jézus után éhezik*, Jézust keresi itt ezen a földi úton, elindul Jézus felé, akkor teljesen kielégítették az éhsége? Megszünteti az éhségét? Valójában nem. Szent Ágoston mondja: "Nyugtalan a mi szívünk, míg meg nem nyugszik Benned." Ha kerestek azért, mert még nem találtatok meg, nem keresnétek, ha már megtaláltatok volna. Jézus felé az úton ezt is tudni kell, hogy nem találhatjuk úgy meg, hogy minden problémánk, gondunk, bajunk megszűnjön. Most már nem a mindennapok gondjára, bajára gondolunk, hanem az élet értelmének a kérdésére.

Ma divat lett a keresztény gondolkörben is *a kereső ember képe*, aki mindig keres. Azt mondják, hogy íme ez a követendő, a kereső ember. Az istenkereső ember a példa. Szent Ágoston gondolatát félreértenénk, ha azt mondanánk, hogy íme. Nem. Ne felejtjük el, hogy sok esetben ez a keresés önigazolás. Ezzel igazolhatunk sok mindent az életünkben, hiszen nem találhatom meg az Istent, csak kereshetem. Félő, hogy valójában ezeknek a nyugtalan embereknek igen sokszor a bizonytalan erkölcsi rendszere van ezek mögött. Valamilyen fajta bizonyossága a hívő embernek van, ha nem is fizikai bizonyossága. Ne próbáljuk képpé, példaképpé tenni a kereső embert, aki tele van gondolati, logikai, filozófiai abszurditásokkal. De hát ő a kereső. Azt is mondják, hogy úgysem lehet soha megtalálni az Istent. Ezzel nagyon sok tévedésünket, nagyon sok bűnünket igazolhatjuk. Azért, azért a hit valamilyen fajta bizonyosságot ad. Nem csupán keresés. Ez is, az is.

Testvérek! Ezt a nagyon egyszerű kérdést próbáljuk megválaszolni ma, *a honnan, hová, miért* kérdését. A történelemkönyvek is megírták ezt a nagyon kedves történelmi példát. Angliában a hithirdetők a királynál jelentkeztek, aki engedélyt adott a hithirdetésre. Megérkeztek a hithirdetők és jelentkeztek a királynál, aki összehívta a tanácsnokait, a főembereit és meghányták, vetették a kérdést, engedélyezzék-e a hithirdetők munkáját? Késő éjszakáig tartott a megbeszélés. Egy madár berepült a nyitott ablakon a fényes szobába. Ott körözött kettőt-hármat és utána a másik oldalon a nyitott ablakon kirepült.

Az egyik főember, amikor tapasztalta ezt a jelenséget, azt mondta: "Nem gondoljátok, hogy ez az égi jel? Nem gondoljátok, hogy ez az élet? Valahonnan jövünk és valahova megyünk. Itt teszünk néhány kört ebben a világban, aztán elmegyünk." Jézus mondja: "Az Atyától jöttem és az Atyához megyek vissza." A király megadta a hithirdetésre az engedélyt. A lényeg ebben az egész történetben az, hogy a válasz Jézus, aki azt mondja: "Én vagyok az Élet Kenyere. Keressétek ezt a Kenyeret, mert ha ezt eszitek, akkor nem éheztek többé. Ha Hozzám jöttök, nem szomszagtok meg soha."

Testvérek!

Egzisztenciális problémáink megvannak. Napi gondjaink, bajaink csillapíthatók, néha nem. De az élet kérdésére megvan a válasz, Jézus maga. A kérdés az, készek vagyunk-e az

életünket Jézus tanítása, Jézus példája szerint berendezni, aki isteni Igazságokat hoz. A lelkünkre köti, az élet értelme Jézus követésében egymással találkozni és egymásnak jót tenni. Ez a válasz. Testvérek, nincs más válasz. Nagyon fontos, nehogy úgy járjunk, mint aki eltévedt a sivatagban, de rátalált az oázisra. Ott van a víz, ott van az érett datolya, de nem tud utána nyúlni és elpusztul.

Válasz az Élet Kenyere!

A válasz Jézus Krisztus!

Szedjük össze a bátorságunkat és induljunk Jézus nyomában
Úgy ahogy a mai történet mondja: - Elhagyják a partot, hajóba ülnek
és a vízre bízzák magukat, hogy megtalálják Jézust. -
Néha a vélt biztos talajt el kell hagyni ahhoz,
hogy ne akarjuk mi magunk megoldani életünk kérdéseit.
Jézus nyomába eredni, elhagyva a vélt biztonságunkat,
hogy megtaláljuk az Élet értelmét.
Itt a válasz! Élünk ezzel a lehetőséggel!

+ **A M E N** +